

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

De ontmoeting

Het verrijzenisverhaal inspireerde Chantal Leterme om een 9-luik te schilderen

Vorig jaar in oktober stond het verhaal van de Emmaüsgangers centraal op missiezondag. Op suggestie van paus Franciscus was dat wereldwijd de inspiratie voor de missiezondag. Dit verrijzenisverhaal inspireerde Chantal Leterme om een 9-luik te schilderen over deze bijzondere ontmoeting van twee leerlingen op weg naar Emmaüs. Missio België koos een van de negen taferelen voor haar affiche, en toont dit mozaïek op verschillende plekken omdat de vreugde van de ontmoeting overal mag worden getoond. Van 20 maart tot 2 juni staat dit 9-luik in de Sint-Pieterskerk in Leuven om elk voor zich te kunnen ontdekken wat verrijzenis kan zijn. Tutti, het tijdschrift van de religieuzen in ons bisdom, trok naar de kunstenaressen om haar wat beter te leren

kennen. Wij mochten met het parochieblad meelesen.

Kun je je even voorstellen?

Ik ben opgegroeid in Ieper. Toen ik in het vijfde leerjaar van de dokter één of twee maanden moest thuisblijven, kreeg ik van mijn moeder een geïllustreerde kinderbijbel (in zwart/wit!), die ik van voor naar achter en van achter naar voor heb gelezen. Zo zeer raakte die Bijbel me! Dit heeft me ongetwijfeld beïnvloed in mijn keuze om later godsdienstwetenschappen te gaan studeren in Leuven. Ik stond er toen niet bij stil dat ik met dat diploma les zou moeten geven, want ande-

re mogelijkheden waren er in de tijd niet met dat diploma. Dus gaf ik na het afstuderen les, in het begin overwegend in het technisch en beroepsonderwijs. Daarna vooral aan toekomstige leerkrachten lager onderwijs.

In die periode werd ik aangesproken door de uitgeverij Averbode om mee te werken aan de tijdschriften Zonnestraal en Zonneland en ook Simon en Samuel. Intussen had ik voor mezelf een kleine verzameling korte verhalen aangelegd, die ik in mijn lessen gebruikte. Die verhalen werden in de tijdschriften opgenomen en liggen aan de basis van een drietal bundels met korte verhalen die door Averbode werden uitgegeven.

Sinds ongeveer 2003 engageer ik me fulltime om al wie met godsdienst of catechese bezig is, te ondersteunen en te inspireren via de website 'bijbelin1000seconden.be'.

Ik ben ook erg geboeid door kunst: ik bewonder het en maak het ook zelf. Aanvankelijk iconen schilderen, daarna keramiek, nu vooral schilderen en tekenen.

Die website bijbelin1000seconden.be voed je nog steeds. Waarom blijf je dat doen? En waar haal je de inspiratie?

Omdat ik dat niet laten kan... Al sinds de lagere school ben ik gebeten door de Bijbel. In het begin wilde ik vooral die verhalen kennen en met voorkeur de verhalen uit het Oude Testament, die ik krachtiger vond en minder braaf dan die uit het Nieuwe Testament.

Later werd ik vooral getroffen door het feit dat Bijbelse teksten gekleurd zijn door hun omgeving en de manier van spreken toen.

Toen ik les gaf, was ik vooral op zoek naar de betekenis van die teksten. Waarom hebben mensen dit verteld? Waarom vonden ze het de moeite om ze telkens opnieuw in scriptoria minutieus over te schrijven? En tegelijk: hoe kan ik de be-

tekenis ervan doorgeven aan kinderen, aan leerlingen, aan studenten? Welke werkvormen kunnen daarbij helpen?

Nu ben ik vooral geboeid door wat archeologen te zeggen hebben over de plaatsen die in de Bijbel beschreven worden en over de gebruiken en leefwijzen van vroeger.

Je schildert en schrijft ook. En binnenkort staat een van je schilderijen waarbij het verhaal van de Emmaüsgangers je inspireerde in de Paastijd in de Sint-Pieterskerk in Leuven. Wat bracht je ertoe die te schilderen?

Toen ik in het vijfde jaar kunst schilderen zat aan de academie te Leuven, vroeg de leraar of ik al een idee had om rond te werken tijdens de twee specialisatiejaren. Het was toen rond Pasen. Ik was voor de website bezig met het laatste avondmaal en zei zonder veel nadenken: het Laatste Avondmaal. Totaal onverwacht reageerde mijn leraar enthousiast. Omdat ik toen het Laatste Avondmaal van Da Vinci voor ogen had, botste ik al snel op een praktisch onmogelijk gegeven: ik moest wel dertien verschillende modellen hebben die tegelijk een houding rond een tafel konden nemen, met dezelfde lichtinval. Omdat die tafel in mijn hoofd bleef 'spoken', zocht ik een ander bijbelverhaal met minder personen aan tafel. Het werd het verhaal over de leerlingen van Emmaüs. Dat heeft me twee jaar heel intens bezig gehouden - met de hulp van corona!

En hoe kijk je er nu naar?

Met stijgende verbazing, zeker als ik opmerkingen en commentaren hoor van mensen die het werk zagen. Het is boeiend te horen waardoor iemand getroffen wordt bij het zien van die negen panelen. Ze bieden een rijke waaier aan keuzemogelijkheden. Het 'opsplitsen' van

het verhaal in negen delen (het waren er op een bepaald moment zestien!) was een goede vondst, vooral als ik dat zie in handen van een catechist of godsdienstleraar. De reeks schilderijen begint in zwart en wit, dé kleuren om rouw mee weer te geven en eindigt met een werk dat baadt in gouden zonlicht.

Het verhaal van die twee leerlingen uit Emmaüs is een schitterend verhaal dat wanhoop doet omslaan in hoop en enthousiasme. Centraal in die beweging: de voeten van iemand die je ontmoet en die in gang zet wat hij zegt en doet.

Wat ben je nu aan het schilderen?

Op dit moment werk ik een reeks uit van vier schilderijen over de parabel van de onwillige genodigden (Matteüs 22, 1-10). Dit is vooral een zoektocht naar: hoe beeld ik dit eigentijds uit? En daarna: schilder ik op paneel of op doek? Welk formaat gebruik ik? Hoe zal ik schilderen? Welke kleuren laat ik domineren en waarom? En dan ... als één en ander vorm begint te krijgen: Zegt dit werk wat ik duidelijk wil maken? Hoe verhouden de verschillende schilderijen zich ten opzichte van elkaar? Helpt wat ik geschilderd heb de kijker in het lezen van het 'verhaal'? Werden de kleuren goed gekozen? Is er harmonie in elk van de schilderijen?

En waar droom je nog van?

Ik hoop voldoende tijd te krijgen om de website verder op punt te zetten en inspiratie te vinden om te schilderen, naast natuurlijk de dromen die ik heb in mijn persoonlijk leven.

Bedankt, Chantal

Tom Heylen

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parchiebladen@kerknet.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS en
EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 12
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte Lostraat 202
3010 Kessel-Lo
0496 214 614
Parochiesecretariaat:
Léon Schreursvest 33
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 7 april 2024

Beloken Pasen

10u. Viering

Voorganger: Pr Ghislain Kasereka
Lector: Gaston Eysermans
Zang: Maria Van Eepoel
Orgel: Herman Baumers
Beelden: Thierry Van Craenem

Zondag 14 april 2024

3de Paaszondag

10u. Viering

Voorganger: Gaston Eysermans
Lector: Lutgarde Frederix
Zang: Franciskuskoor
Orgel: Anna Rusakova
Orgel en Hobomuziek
Beelden: Thierry Van Craenem

SINT-ANTONIUS

Zondag 7 april

2de zondag van Pasen B

11 u. viering koor

Voorganger: Mieke Vanhooymissen
Assistent: Myriam Neves
Lector: Eva Voets
Homilie: Mieke Vanhooymissen
Beelden: Leo Swinnen

Zondag 14 april

3de zondag van Pasen B

11 u. viering met koor

Voorganger: pater Ghislain Kasereka
Assistent: Mirjam Van Lammeren
Lector: Liliane Wagemans
Homilie: pater Ghislain Kasereka
Beelden: Ad

DON BOSCO

Zondagsvieringen om 10.30 u.

14 apr. 3e zondag van Pasen

28 apr. 5e zondag van Pasen

De rode loper voor Jezus

Photo by Setu Chhaya on Unsplash

Er is een passage in de Bijbeltekst over de intocht van Jezus in Jeruzalem die me altijd tegen de borst heeft gestuit. Met name waar er verteld wordt dat de mensen hun jassen op de weg legden waarover Jezus aankwam.

In mijn lange leven als moeder en grootmoeder heb ik juist een automatisme aangekweekt voor het oprapen van jassen. Achteloos neergegooide jassen van kinderen die na schooltijd dringend naar het toilet moesten en daarna gingen spelen. Van de verwarming afgevalven natgeregende jassen. Van de kapstok afgevalven exemplaren. Zelfs nu nog, als ik op een school een lezing ga geven, raap ik op weg naar een klas vaak gedachteloos gevallen jassen van de grond en hang ze weer op hun plek.

Wat moet ik met mensen die hun jassen op de grond leggen om er een man overheen te laten lopen? Een man die bovendien op een ezel zit, met gegarandeerd vuile poten, die met een beetje pech de jassen blijvend beschadigt?

Ik lees in *De bijbel in 1000 seconden* dat die jassen een soort van rode loper moeten voorstellen. Dat zet me aan het denken. In mijn leven heb ik een paar keer over een rode loper mogen lopen. Dat is me altijd bij-

gebleven. Het is een heel bijzonder moment: je voelt je meer dan welkom, verbonden met wie erbij is, gewaardeerd om wie je bent.

Doen we dat op Palmzondag ook met Jezus? Laat ik hem echt binnen in mijn leven? Is hij helemaal welkom? Ook als het me niet goed uitkomt? Als het wat ongemakkelijk is om naar hem te luisteren? Kan ik, zoals hij, in elke mens een kind van God zien? Dat is nog een heel stuk moeilijker dan mijn jas op de grond leggen...

Het juichen van Palmzondag klinkt altijd een beetje vals, omdat we al weten wat er de komende dagen zal volgen. Toch wil ik er dit jaar wat langer bij stilstaan. Want pas als ik Jezus van harte binnenlaat in mijn leven, kan het echt Pasen worden.

Ik zal zoals elk jaar in elke kamer een palmtakje ophangen en Gods zegen vragen over alles wat er daar zal gebeuren. Mijn jas laat ik gewoon aan de kapstok hangen. Maar ik steek vastberaden een palmtakje tussen de deur van mijn hart. Zodat die een heel jaar lang niet zomaar kan dichtvallen.

Kolet Janssen - gepubliceerd op [www.kerknet](http://www.kerknet.be) op 2 april 2023 (<https://www.koletjanssen.be/blog/de-rode-loper-voor-jezus/>)

Oksana kiest voor groen

De oorlog duurt ondertussen al twee jaar in Oekraïne. Het bracht vele Oekraïners naar België. Zoals Oksana. Haar man is aan het front. Ze denkt veel aan hem. In feite constant. En zoals zij zijn er velen. Oksana behoort tot het ploegje dat kaarsen omsmolt tot kleine licht en warmtekachels. Deze actie stopt voorlopig. Samen met andere vrouwen weeft ze nu **camouflagenetten** om de onderkomens en het materiaal van de soldaten aan het front te beschermen. Vrouwen zoals zij hebben hier vaak werk gevonden. Hun kinderen gaan hier naar school. Maar elk vrij moment benutten zij om op hun wijze hun land mee te verdedigen. Groene stof wordt in repen geknipt om nadien

aan netten geknoopt te worden. Zo weeft ze verbondenheid met haar man, koestert ze hem, weeft ze veiligheid voor haar man en zoveel andere vaders, broers en zonen aan het front. Groen betekent voor haar hoop, het einde van vijandelijkheden, haar man terug kunnen zien en in de armen sluiten.

Deze vrouwen zoeken nog steeds een lokaal of oud atelier van minstens vijf op vijf dat heel goed bereikbaar is. Bij voorkeur in Leuven. Dit lokaal dient dus constant beschikbaar te zijn. Wie zulke plek heeft, mag contact nemen met priester

Mykola Paliukh, tel. 0485 94 98 20

Samen het leven dienen

Welkom

Wie is de mens Jezus die de Grieken willen zien?

Vorbij het principe oog om oog, tand om tand doet hij meer dan het gewone.

Meer dan een naaste is hij een dieenaar, zich gevend totterdood, leven schenkend in overvloed.

De Thora, Woord van leven, in het hart geschreven is in hem mens geworden.

Wij krijgen een nieuwe kans, wij allen met elkaar verbonden tot een nieuwe gemeenschap waarin geen mens wordt geofferd op het altaar van de macht.

Laten wij deze mens volgen, ons zijn levenswijze eigen maken, en samen het leven dienen Christine, George, Leonie in Congo, wij allen in Vlaanderen.

Lezing uit het boek Jeremia

... Men zal elkaar niet meer hoeven te onderwijzen met de woorden: "Leer de HEER kennen," want iedereen, van groot tot klein, kent Mij dan al – spreekt de HEER. Ik zal hun zonden vergeven en nooit meer denken aan wat ze hebben misdaan.

Lezing uit het evangelie van Johannes

.... Wie Mij dient moet Mij volgen: waar Ik ben zal ook mijn dienaar zijn, en wie Mij dient zal door de Vader geëerd worden.

Duiding

Jeremia leefde en werkte in een tijd waarin de wereld kantelde: het Assyrisch rijk deemsterde weg, de macht van Babylonië was in opbouw. Daarom is hij wellicht een profeet voor onze tijd, een tijd waarin de wereld opnieuw kantelt. Wij kennen allemaal de G7, de rijkste industriële landen. Maar hebben jullie al van de BRICS gehoord? Dit zijn Brazilië, Rusland, India, China, Zuid-Afrika. Het zijn de nieuwe, opkomende economieën. Vorig jaar was hun economie groter dan dit van de G7 Onze wereld is aan het kantelen.

En dat merken we dagelijks. Wij hebben de dure energie gehad het voedsel en de winkelkarren blijven duur. Ondertussen maken de monopolies die de energie en het voedsel in handen hebben superwinsten. De wereldorde die wij hebben gekend sinds de val van de Berlijnse Muur in 1991, waarna de Verenigde Staten de enige wereldmacht werden, is ten einde aan het komen. De BRICS-landen hebben samen de BRICS-bank opgericht, de New Development Bank, een nieuwe ontwikkelingsbank. Als bv. Nigeria voortaan om een school te bouwen niet langer bij het IMF hoeft aan te kloppen, maar ook voor een andere investeringsbank kan kiezen, dan is dat een game changer.

De profeet Jeremia is vooral als een onheilsprofeet gekend, maar hij is

ook een troostende profeet, die zijn volk hoop en toekomst aanzegt. Dat hoorden we in de eerste lezing. God sluit een nieuw verbond met zijn volk. Het krijgt een nieuwe kans om een vrije en rechtvaardige samenleving op te bouwen, gegrondvest op de tien woorden. De tien woorden worden niet langer in twee stenen tafels van buiten aangeboden, maar worden in het hart van iedere mens gegrift. Ieder weet dat de Thora moet gedaan worden en hoe. Er is geen bemiddeling, geen tempel of priester meer nodig. Mensen worden verantwoordelijk voor hun eigen daden. Wat dit concreet voor ons kan betekenen zien wij in het leven van Jezus, in wie het woord van God mens is geworden:

Wat de profeet Jeremia hier doet is het volk de moed geven om zich niet machteloos te voelen en zich bij de feiten neer te leggen. En dat gebeurt ook vandaag. Vanuit hun hart voelen mensen zeer goed aan wat onrechtvaardig is.

Waar onrecht is er verzet, in het Noorden en in het Zuiden. Het is een groot verzet tegen de macht voor het leven van gewone mensen. In Groot-Brittannië leven veel mensen met een job in armoede. Britse ziekenhuizen richtten er zelfs voedselbanken op voor hun personeel omdat deze geen eten konden betalen. De voorbije zomer en winter was de sociale strijd in de verzorgingssector in het Verenigd

Koninkrijk zeer groot. Bij de pensioenrevolte in Frankrijk kwamen 3,5 miljoen mensen in actie. Johannesburg gaat door een watercrisis. Mensen hebben soms dagenlang geen toegang tot water. Duitsland is de grootste lagelonensector van Europa. De sociale strijd is niet dood.

Vorige viering vertelde Majo ons hoe Congolese boeren door samen te werken toegang tot gronden verwerven. Noord en Zuid voeren één strijd voor een beter leven. Daarom roept Broederlijk Delen reeds een aantal jaren op om mee te doen met de 25%-revolutie. Eén mens op vier volstaat immers om onrechtvaardige structuren te veranderen. Luister naar je hart, luister naar het woord van God, en kom in verzet, sta op voor het leven,

Pasen wenkt. Samen strijden voor rechtvaardigheid werkt aanstekelijk. Doe jij ook mee?

Vroeger was vasten sober leven in schaarste tot de nieuwe oogst. Vandaag is vasten leven in verbondenheid met mens, aarde, God. Verbonden leven de rechten eerbiedigend van alle mensen. Verbonden leven de grenzen eerbiedigend van moeder aarde. Onze partner God wiens beeld wij mensen dragen zag dat het goed was.

Jef Wauters

Bezinning na de communie

Naar aanleiding van de ramadan die vorige week begon, lezen we een tekst uit de islamtraditie.

Als je begint te stappen, verschijnt de weg. Voor wie liefheeft met hart en ziel bestaat er niet zoiets als scheiding. Niet degenen die dezelfde taal spreken, maar degenen die hetzelfde gevoel delen, begrijpen elkaar. Je bent geen druppel op een gloeiende plaat. Jij bent de hele oceaan, in één druppel. Als je genade wenst, toon dan genade aan de zwakken. Wat je zoekt, zoekt jou. (naar Rumi, 13e-eeuwse Perzische dichter, jurist, theoloog en soefimysticus)

Slotgeded

Jij, Ene, God van bevrijding, wanneer uw goedheid in onze wereld verduisterd lijkt, doe ons samenwerken om die aan het licht te brengen. Wanneer menswaardigheid door onrechtvaardigheid ver sluierd is, doe ons samenwerken om die aan het licht te brengen. Wanneer mensen door politieke systemen worden onderdrukt, doe ons samenwerken om hen aan het licht te brengen. en U in elk mens te herkennen. vandaag en elke dag die komt. Amen.

Uit de viering van de 5e zondag - Don Boscogemeenschap

Palmzondag in Sint-Franciscus 24 maart 2024

PALMHULDE

Vandaag is het Palmzondag. Christus wordt als een grote ster onthaald in Jeruzalem. De hele stad staat op zijn kop om toch maar een glimp

van Hem op te vangen – iedereen wil en moet hem zien...

Ook voor ons is het vandaag nog al

tijd verrassend dat er in het evangelie mantels op de grond liggen. We leren trouwens de kinderen van jongs af aan dat ze hun jassen niet zomaar op de grond kunnen laten slingeren.

En het verhaal wordt nog eigenaardiger als je erbij bedenkt dat het de bedoeling was dat Jezus er met een ezel zou over rijden.....!

En dat is wellicht juist de belangrijkste boodschap van het hele Palmzondaggebeuren:

dat we zo nu en dan toch over ons heen moeten laten lopen, dat onze 'christelijke' mantel er één van dienstbaarheid zou moeten zijn.

Dat we niet altijd op onze strepen moeten staan. dat we moeten kunnen erkennen dat we uiteindelijk

allemaal Gods kinderen zijn en dat er weinig verschil is als we durven om onze mantels en kleren af te leggen.

In het verhaal van de palmstoet, heeft niemand er moeite mee om hun mantel af te doen, om ze voor Jezus op de ezel en op de grond te leggen. Maar in de dagen daarop moet er nog veel gebeuren.

Welkom, op deze heel bijzondere zondag, dat hele gebeuren van vandaag staat in de schaduw van het kruis, sindsdien herkennen we elkaar als christenen precies aan dat kruisteken.

Bezinning

Ik weet ook wel dat deze enthousiaste begroeting van Jezus over enkele dagen zal omslaan in een spot-

tend hoongelach, wanneer Jezus door dezelfde straten van Jeruzalem loopt, maar dan in tegenovergestelde richting en met een kruis op zijn schouders.

Daarom wil ik je vragen, God, dat je mij helpt om dat enthousiasme omwille van Jezus trouw te bewaren, ook als de weg moeilijk wordt.

Geef mij de durf om voor jou te blijven kiezen, wat er ook gebeurt.

De gelovige zekerheid dat jij er altijd bent, geeft mij een grote vreugde.

Dank je wel daarvoor!

Ga in vrede, neem een palmtakje mee naar huis en geef het, als teken van hoop, een plaatsje bij het kruis.

Caracashulpfonds

Beste lezer en sympathisant, Weldra vieren we Pasen. Pasen is naar Jezus' voorbeeld opstaan in dit leven tegen armoede en onrecht.

In de voetsporen van Padre Eugenio, dragen we met onze steun aan het project van de studiebeurzen ons bescheiden steentje bij tot een betere toekomst voor de jongeren in het verre Campo Rico.

We vestigen uw aandacht eerst op een nieuwe richtlijn van het Bestuur der directe Belastingen. **Om u voor dit jaar een geldig attest wegens schenking te kunnen bezorgen, hebben we uw nationaal nummer nodig.** Dit nummer kan u op de achterzijde van uw identiteitskaart vinden. Zonder dit nummer aanvaardt de fiscus uw schenking niet en kunnen we u geen fiscaal attest bezorgen.

Verder laat Pater Willy Polders u kennismaken met de soms penibele leefomstandigheden waarin vijf beursstudenten moeten opgroeien. Uit hun ambities en inzet binnen de kerkgemeenschap spreekt hun dankbaarheid voor onze steun.

We wensen u en uw familie een Zalig Paasfeest.

Het bestuur

BELANGRIJKE MEDEDELING
Vanaf 2024 is het nationaal nummer van de schenker verplicht bij het indienen van de giften bij het Ministerie van Financiën, Bestuur der Directe Belastingen. Indien er geen nationaal nummer kan worden meegedeeld, wordt de schenking niet aanvaard en kan er geen fiscaal attest worden afgeleverd.

U kan uw nationaal nummer doorgeven op:
eddyderoost@skynet.be
of via een brief op Caracas-hulpfonds Verenigingstraat 41 te 3010 Kessel-lo

OP DE AFSpraak BIJ VIJF BEURSTUDENTEN

Kellyn Eduardo Cabanier Mendoza

Toen ik Kellyn zag binnenkomen voor een kort gesprek, waarvoor ik hem een paar dagen voordien had uitgenodigd, meende ik iemand wildvreemd voor mij te hebben. Op het eerste zicht herkende ik hem niet door zijn kroezelige haren in fijne staartjes gebonden op zijn afrikaans, zijn erg donkere huid en zijn manier van zich kleden. Daarbij is hij nauwelijks 17 jaar oud. De afstand tussen hem en mijn tachtig jaren kon precies niet groter zijn. Probeer om er toch iets van te maken, dacht ik bij mezelf, om hem aan de lezers van ons boekje te kunnen voorstellen. Zijn voorkomen was niet precies van iemand die zich met kerk en godsdienst bezighoudt of die zich aan liefdadigheid interesseert.

Die indruk was echter vlug voorbij bij het eerste wat hij zei. Precies alsof hij mijn verbazing begreep,

Kellyn Eduardo Cabanier Mendoza

legde hij me uit dat hij het neefje was van pater Andrés Eloy Mendoza. Toen viel mijn frank, zoals dat vroeger gezegd werd. Die familie heb ik destijds goed gekend. Zijn oom Andrés Eloy was mijn misdienaar in Campo Rico en die genoot ook van een studiebeurs van het Caracas Hulpfonds. Bij zijn priesterwijding heb ik Kellyn zeker ook gezien en gegroet. Dat is echter weer enkele jaren geleden. Kellyn is ondertussen 17 jaar geworden waardoor ik hem niet onmiddellijk herkende. Zijn oom Andrés Eloy is vandaag pastoor hier kort in de buurt, in de eerste parochie waar ik terecht kwam toen ik in Venezuela aankwam in 1969. Diens oudere broer, Anderson, maakt al verschillende jaren samen met zijn vrouw en vijf kinderen deel uit van een katholieke missiepost in Turkije. Gezondt misschien niet zo dadelijk missionarissen voor Turkije gaan zoeken in Campo Rico en toch is het zo. Naast deze religieuze kant is er in de familie ook nog een artistieke. In huis hangen verschillende schilderijen die door familieleden gemaakt zijn.

Kellyn is met zijn zesde en laatste jaar humaniora bezig op het parochiecollege van Campo Rico en geniet al die jaren van de studiebeurs. Het is een erg geapprecieerde steun vooral voor de aankoop van levensmiddelen. Kellyn kent zijn vader wel, ziet hem soms, maar die man heeft nooit bij hen aan huis gewoond. Hij heeft trouwens een ander gezin. Kellyn is eerder 'toevallig' ter wereld gekomen. De huidige man van zijn moeder woont wel bij hen aan huis en is de vader van zijn twee kleinere broers. Ze wonen nu allen samen bij de ouders van Kellyn's moeder, die er allebei nog zijn.

Informatica en muziek interesseren Kellyn zeer. Hij volgt trouwens de richting Informatica op het college. Als hij nu in juli klaar is en zijn diploma op zak heeft, wil hij eerst voor een jaar stoppen met studeren en gaan werken. Nadien wil hij zeker nog verder studeren, ofwel informatica ofwel muziek. Voorlopig wil hij wat geld verdienen om voor zichzelf te zorgen, zijn eigen leven in handen te nemen en ook te kunnen bijdragen in de onkosten van het gezin.

Met deze familiale achtergrond is het niet te verwonderen dat Kellyn heel actief is in de parochie. Vanaf zijn vijftiende hoort hij bij de derde neocatechumenale gemeenschap en is één van de voorzangers. Regelmatig gaat hij ook op zondag met nog een paar jongeren naar de parochie van pater Luis Aldama, de vorige pastoor van Campo Rico, die hun hulp heeft gevraagd om op zondagnamiddag met de kinderen te spelen en hun bezig te houden bij gelegenheid van de catechese. Het gaat hier over een parochie die pas enkele jaren bestaat, totaal buiten de stad bij gebrek aan plaats in Caracas. Het zijn spontaan gegroeide nederzettingen volgebouwd met weinig comfortabele woningen. Sociaal en economisch gezien is het een erg primitieve barrio nog ver beneden het peil van Campo Rico. Het deed

me plezier naar hem te luisteren als hij erover vertelde.

Yostin Balbuena

Yostin is 18 jaar oud en een paar maanden geleden aan een inleidende cursus voor architectuur begonnen. Het is de droom van zijn leven dat hij er nu aan is kunnen beginnen. God geve dat hij mag slagen in zijn opzet. De steun van zijn ouders heeft hij. Ze hebben er alles voor over om van hun zoon een architect te maken. Yostin's moeder heeft een vast werk in de stad en verkoopt daarbuiten nog gebakjes die ze aan huis maakt. Zijn vader is zelfstandig metser. Hij zit soms zonder werk, maar meestal kan hij aan de slag gaan wanneer zich nieuwe bouwprojecten aandienen. Yostin heeft nog een oudere zus die haar eigen gezin heeft en elders woont en ook nog een oudere broer. Het is de zoon uit een vorige relatie van zijn moeder. Nu is Yostin enig kind aan huis en heeft hij de baan vrij om er volledig voor te gaan. Het zijn kostelijke studies. De studenten betalen wel geen studiegeld omdat het een staatsuniversiteit is, maar het zijn de onkosten voor het materiaal die de studie zo duur maken. Ik heb jongens gekend die er tien jaar over deden, juist omwille van die onkosten, maar ook door de vele stakingen van de professoren die het werk neerlegden omdat de Staat hen al een paar maanden niet had betaald.

Het gezin van Yostin woont langs één van de trappen van San Miguel die kronkelend naar beneden gaan. Zoals de meeste woningen is het huis tamelijk klein. Het telt maar twee kamers. Een architect hoort hier eigenlijk niet thuis. Hij zou alles moeten afbreken en heropbouwen om in iedere woning voldoende licht en lucht binnen te laten. Het wordt een onmogelijke opdracht, tenzij hij er flatgebouwen van maakt. Yostin ziet het ter plaatse niet zitten en zou liefst verhuizen naar betere oorden. Van lawaai en vechtpartijen houdt hij niet. Waar zoveel mensen kort op mekaar wonen, is zo iets echter onvermijdelijk.

Het is duidelijk dat hij niet veel vrienden heeft in de barrio. Ze zijn op één hand te tellen. Evenmin is hij actief in de parochie. Sinds hij de steun heeft van het Caracas Hulpfonds proberen andere actieve jongeren hem te betrekken in hun activiteiten, Yostin is echter niet zo religieus van aard. Zijn keuze voor de architectuur gaat voor alles.

Vervolgt volgende week

Yostin Balbuena

PROFICIAT

Franciscus Parochie te Heverlee

Ook dit jaar hebben we met velen weer een inspanning geleverd om goede en oude kleren, schoenen, ... te verzamelen voor het goede doel.

In onze parochie haalden we 1400 kg op en in de hele zone Kessel-Linde zelfs 1700 kg aan materiaal.

We zijn zeer dankbaar voor de in-

spanning die jullie deden en ook de organisatie "We Make Hope" is ons zeer dankbaar.

Materialen die zeker goed zullen gebruikt worden en goede doelen krijgen een deel van de opbrengst.

Een warme dank!
Lieven

In onze parochie haalden we 1400 kg op. Een warme dank!

Steun Broederlijk Delen door Jef Wauters te sponsoren

Zoals je op de banner leest, rijdt Jef Wauters (Don Boscogemeenschap) van 14 tem 16 mei 2024 met Broederlijk Delen "Dwars door Vlaanderen".

Door hem te sponsoren steun je Broederlijk Delen en haar projecten in het Zuiden.

Dit kan je doen door een overschrijving via zijn door Broederlijk Delen aangemaakte actiepagina.

Giften vanaf 40 euro geven recht op een belastingvermindering tot 45% van het bedrag van de gift. (fiscaal attest)

Meer info op de website van ademtocht.be op volgende link:

<https://ademtocht.be/Jef fietst DDVL>